

Een vast vangplaats voor Buizerds *Buteo buteo*: enkele resultaten

Jan Brinkgreve

In 1998 zijn Jan Stelma en René Riem Vis begonnen met het in kaart brengen van de lokale buizerdpopulatie *Buteo buteo* in een deel van ZO-Friesland. Voor dat doel worden nesten opgezocht en ruiveren verzameld om individuele herkenning van de lokale broedvogels op termijn mogelijk te maken. Sinds 1999 worden ook vrijwel alle nestjongen geringd.

In 2009 is gestart met het digitaal fotograferen van vrijwel alle broedvogels (50-60 paar) om voor individuele herkenning niet meer volledig afhankelijk te zijn van het vinden van ruiveren. Uiteindelijk is een goed beeld verkregen van de lokale populatie. Eind 2010 zijn René Riem Vis, Valentijn van Bergen en Jan Stelma bovendien gestart met het vangen van adulte Buizerds om te kijken hoe de lokale populatie is opgebouwd. Hoe lang zijn deze Buizerds al in het gebied aanwezig (via vergelijking van ruiveren) en - indien reeds geringd - waar en wanneer hebben ze zich gevestigd. Van veel Buizerds is aan de hand van de gemaakte foto's bekend of ze geringd zijn. Juist die geringde vogels willen we vangen, omdat we dan meer te weten komen over hun herkomst en leeftijd.

Werkwijze

De meeste Buizerds werden gestrikt op de bal-chatri. Soms werd een slagnet gebruikt om gericht een bepaalde Buizerd te vangen die zich niet met de bal-chatri liet snappen. Van de gevangen Buizerds wordt de biometrie genomen om het geslacht te bepalen en de ruiscore te noteren. Zoveel mogelijk veren (tot 80 stuks per vogel) worden door middel van een stempel voorzien van het ringnummer. Elke gevangen vogel wordt ook nog eens op een gestandaardiseerde wijze gefotografeerd.

In 2011 ben ik als assistent-ringer gaan participeren in dit project door 's winters achter in mijn tuin een vaste vangplaats met slagnet in te richten. In eerste instantie was dit bedoeld om naburige broedvogels te vangen. Maar al snel bleek mijn vangplaats in trek bij passerende en rondzwervende juveniele en adulte Buizerds, waaronder waarschijnlijk ook wintergasten.

Een vaste vangplaats werkt alleen wanneer de territoria van de lokale broedvogels bekend zijn. Wordt de vangplaats te veel in het centrum van een territorium ingericht, is het risico groot dat de bezoekende Buizerds worden verjaagd door de eigenaren van dat territorium. Mijn vangplaats ligt tussen vier bekende territoria, in een stukje 'niemandslaan', gewoon in onze tuin. Hier overlappen de vier territoria elkaar. De kans dat de broedparen uit deze territoria zich vroeg of laat zouden laten zien op de vangplaats was niet denkbeeldig. Uit twee territoria ving ik uiteindelijk één broedvogel,

uit de derde geen en uit het vierde territorium ving ik het voltallige broedpaar, zelfs meerdere malen in jaren achtereen.

De gegevens van deze vangplaats maken het mogelijk de biometrie en rui over meerdere jaren aan hetzelfde individu te meten (zie Bijlage 1 voor een voorbeeld). Met bal-chatrī of mistnet lukt dat zelden. Dat levert een kleine, maar interessante bijdrage die in een groter geheel past.

Enkele resultaten

De voor- en nadelen van een vaste vangplaats

Een groot voordeel van een vaste vangplaats zit hem in de organisatie. Ik plaats namelijk medio september het slagnet en dat blijft liggen tot eind februari/eerste week maart. Ik gebruik een slagnet om selectief te kunnen vangen (en niet steeds dezelfde Buizerd opnieuw). In winters met veel bezoekers is het raadzaam veel aas in de vriezer te hebben. Een tweede voordeel is, dat de roofvogels goed bestudeerd kunnen worden vanuit de luie 'stoel'. Ik houd dit langer vol dan vanuit een schuilhut met -10°C op de thermometer. Buiten dat kunnen de andere werkzaamheden gewoon worden voortgezet, onderwijl af en toe kijkend of een, en welke, Buizerd aan het azen is. Verder levert deze manier veel kijkplezier op, want er gebeurt van alles op zo'n vangplaats.

Een nadeel van deze methode is misschien het conditioneren van bepaalde vogels. Sommige roofvogels blijken namelijk gewoontedieren te zijn. Eenmaal een makkelijke hap ontdekt, komen sommige Buizerds vaker langs. Maar dat kan redelijk worden bijgestuurd door ze weg te jagen. Ook het claimedgedrag van sommige Buizerds is wel eens lastig. Vooral het verjagen en achtervolgen van een concurrent kan vervelend zijn wanneer die verdreven Buizerd gevangen had moeten worden.

Tot slot bleef de laatste Buizerd die ik in 2014 ving hangen. Deze vogel koos onze tuin uit als broedplaats. Daardoor vond er een verschuiving plaats binnen de vier bestaande territoria rondom.

Selectief vangen

Het slagnet bevindt zich op zo'n honderd meter van mijn huis in een klein bosje. Bij het slagnet heb ik twee grote gebogen boomtakken zo geplaatst dat ze als zitstok kunnen worden gebruikt. Vooral na het azen maken bijna alle roofvogels van de zitstok gebruik om even bij te komen van het tafelen en om hun veren maar vooral hun snavel te poetsen. Dat geeft mij de gelegenheid om een aantal foto's te maken. Vanuit het huis kan ik de ontwikkelingen goed volgen. Omdat ik geen tijd heb om elke dag op te letten, plaats ik zo nu en dan een wildcamera bij het slagnet om te zien welke roofvogel er die dag is geweest tijdens mijn afwezigheid. De meeste Buizerds en Haviken foerageren overdag, maar een paar vogels gaven er de voorkeur aan om de vangplaats voor zonsopkomst te bezoeken. Sommige Buizerds gingen 's avonds zo lang door dat werken met de telelens onmogelijk werd en de wildcamera overging op nachtopnames.

Het aas

Als aas gebruik ik diverse prooidieren. Al snel beek, dat de meeste Buizerds een voorkeur hebben voor duiven en watervogels. Vooral eenden en ganzen werden goed aangenomen. Deze vogels hebben ook nog eens een geschikte lichaamsvorm. Een afgeronde (platte) rug- en buikzijde zorgt ervoor dat de prooi stabiel blijft liggen en dat de Buizerd de prooi goed kan beklimmen. Wanneer ze dat doen ontstaat soms ook een moment, waarbij de eventueel gestempelde staartpenen met de telkens afgelezen kunnen worden.

Konijnen en jonge hazen werden slecht aangenomen. Slechts een enkele Buizerd en Havik liet zich hierdoor verleiden. Ook heb ik meerkoeten, meeuwen en kraaien gebruikt.

Het ontvliezen van darmen

Omdat deze vangmethode nog al wat aas ‘verbruikt’, dek ik het aas ’s avonds af. Vooral katten uit de buurt weten wat lekker is. Ook heb ik een tijdje gebruik gemaakt van een voedertafel, zoals die gebruikt wordt bij kleinere vogels in de winter (Foto 1). De katten kunnen er dan niet bij. Voor Buizerd en Havik maakt het niets uit of de prooi op de grond of op een voedertafel ligt. Vangen op de voedertafel is wel mogelijk, maar voor Buizerds is het beter en veiliger dit met het slagnet op de grond te doen. Zowel op de voedertafel als op de grond nam ik een bijzonder fenomeen waar. Ik noem het maar even ‘ontvliezen’. Misschien hebben andere veldmensen dit al eens waargenomen, maar ik had het nog niet eerder gezien. Ik nam het voor het eerst waar bij een volwassen havikvrouw op de voedertafel. Heel voorzichtig trok de Havik lange stukken darm uit de prooi en begon deze heel voorzichtig te ontdoen van de vliezen. Deze darmvliezen werden vervolgens geconsumeerd. Ze nam daar rustig en uitgebreid de tijd voor. Ook een Buizerd vertoonde dit gedrag. Waarom ze deze moeite doen, is mij niet bekend. Veel energie zal het toch niet opleveren.

De bezoekers

Ik heb altijd gedacht dat bijna alle vogels bij mij in de buurt, inclusief Buizerds, de Havik beschouwden als het grote gevaar. Wanneer een Buizerd in of boven onze tuin vliegt, reageerde daar bijna geen enkele vogel op. Maar ik weet precies wanneer er een Havik in de tuin zit. Kraaien, Kauwen, Eksters en Buizerds hangen dan direct boven haar te schreeuwen. Ze willen weten waar ze blijft en door hun schijnaanvallen weet ik waar de Havik zich bevindt. Vertrekt de Havik, dan wordt ze netjes begeleid met een hoop lawaai waarna de rust terugkeert. Als de Havik zich niet weer verplaatst, verliezen de kraaien na een tijdje hun interesse. Het wordt voor mij dan ook spannend, omdat een Havik zich natuurlijk niet zo gemakkelijk laat vangen op aas. Meestal wacht ik ongeveer een uur. Doet hij het wel of doet hij het niet?

Behalve roofvogels en katten krijg ik vaak andere dieren op bezoek, die een graantje willen meepikken. De meeste bezoekers verschijnen ’s nachts. Dit zijn vooral Steenmarter, Bruine Rat en diverse muizensoorten. Overdag heb ik één keer kunnen vaststellen en fotograferen dat een zwarte kraai zich te goed deed aan het aas. De meeste kraaiachtigen wantrouwen de makkelijke hap. Geregeld kon ik waarnemen

en fotograferen dat zowel Merels als Roodborsten op de prooi zaten. De belangrijkste bezoekersgroep bestond echter uit Buizerd en Havik. De ene roofvogel kwam slechts eenmaal, de ander ontloopte zich als stamgast, zeg maar vaste klant op de vangplaats.

Hiërarchie op de vangplaats

Op de voerplaats gelden bepaalde regels. De vogel die aas zal altijd de ruimte boven zich moeten controleren. Vaak zit een Buizerd minutenlang bewegingloos omhoog te kijken. Een teken dat ergens boven haar een concurrent zit te wachten die elk moment naar beneden kan komen. Het gevaar komt ook hier dus van boven. De ‘grondvogel’ is in zo’n situatie altijd de verliezende partij, ondanks het mantelen. Met een ferme duik wordt de vogel van het aas gestoten. Daarbij laten vooral de vrouwelijke Buizerds zien wie de baas is. Soms is de tolerantie zo groot, dat er meerdere Buizers tegelijk dineren. Op de vangplaats heb ik twee keer waargenomen, dat een adulte havikvrouw van de prooi werd verdreven door een Buizerd. Dit laatste had ik niet verwacht. Ook toen de Havik daarna op de voerplank wilde azen, werd zij onmiddellijk met succes verjaagd. De Havik verliet daarop het bosje.

Foto 1. Volwassen Havik azend op de voerplaats (Foto: Jan Brinkgreve). *Adult Goshawk present on feeding station.*

Over het trauma van de gevangen vogel

Over het trauma dat een gevangen Buizerd of Havik door de vangst oploopt, kan ik kort zijn. Dat lijkt niet of nauwelijks voor te komen. Ondanks het feit dat roofvogels behoorlijk in de stress schieten op het moment dat ze worden gevangen, gewogen, gemeten en geringd, kon ik door deze vaste vangplaats aantonen dat bijna alle vogels het voorval snel waren vergeten. Sterker nog, veel Buizerds en Haviken bezochten de vangplaats nog dezelfde dag opnieuw, of de dag daarna. Een klein aantal had een

week of langer nodig om zich weer te laten verleiden tot een makkelijke snack. Het record terugkeren is in handen van een Buizerd die binnen 25 minuten na vangst (en nemen van biometrie) alweer op het aas zat. Sommige Buizerds, vaak wat oudere vogels, komen met opgeheven vleugels schoorvoetend op het aas af. Blijkbaar bezitten enkele, vaak oudere roofvogels, het vermogen om een slagnet met bijbehorend aas te associëren met iets wat hen eerder overkwam. Bewijzen kan ik dat niet. Maar ook deze vogels lieten uiteindelijk zo'n lekkere hap niet aan hun snavel voorbijgaan.

Aantallen

In het winterseizoen 2010/11 ben ik begonnen met de vaste vangplaats in mijn tuin. Af en toe werd het slagnet geplaatst en een vogel gevangen. Meestal was het een Buizerd die in de tuin kwam buurten. In het eerste winterseizoen, 2010/11, ving ik 4 verschillende Buizerds en 1 Havik. In de daaropvolgende vier winters ging het om resp. 9, 16, 7 en 7 Buizerds, en 1, 0, 0 en 2 Haviken. In latere jaren lag het net er van september tot maart. Doordat bepaalde Buizerds elk jaar opnieuw werden gevangen en sommige zelfs binnen één seizoen een aantal keren gemeten konden worden, zijn ruiscodes, gewichten en het verloop van jeugdkleed naar adulte Buizerd goed te volgen en te fotograferen. Ook kleinere details vallen dan op. Zo had een Buizerd een te lange punt aan de bovensnavel. Daarvan werden foto's gemaakt. Het jaar daarop had de snavel weer een normaal uiterlijk. Ook werd bij een Buizerd een aandoening aan de poten vastgesteld en gefotografeerd. Het jaar daarna was deze verdwenen. We hebben veel kleinere aandoeningen en afwijkingen kunnen vaststellen en door hervangsten het verloop ervan kunnen volgen.

Zowel van Buizerd als Havik ving ik op het aas niet alleen juveniele maar ook adulte vogels, waaronder veel oudere exemplaren. De oudste buizerd had 14 kalenderjaren op de teller staan toen ik haar ving. Ze is in 2015 opnieuw gezien en is inmiddels in haar 17de kalenderjaar. In het seizoen 2012/13 bezochten behalve 16 Buizerds ook nog eens 4 Haviken de vangplaats. Door mijn afwezigheid konden ze niet worden gevangen, maar van al deze Haviken is beeldmateriaal verzameld. Hierbij ging het om een adulte en een juveniele vrouw, en een adulte en juveniele man, mooi verdeeld dus. Ze waren alle vier ongeringd. Ook in het seizoen 2013/14 kon de wildcamera tijdens mijn afwezigheid vastleggen, dat een juveniele havikvrouw en later een adulte havikman het aas goed aannamen. Ook deze vogels waren ongeringd. Uiteraard is ook niet elke Buizerd gevangen. De buizerds, gevangen in de seizoenen van 2013/14 en 2014/15, waren allemaal vogels die drie of meer jaren achtereenvolgende de vangplaats hebben bezocht.

Ruiscodes en gewichten

Doordat ik meerdere Buizerds steeds opnieuw kon vangen, sommige al vijf jaar op rij, kan ik de rui goed volgen. Ook kan ik daardoor vaststellen of de vogels een ruipatroon volgens het boekje lieten zien of daarvan afweken (Bijlage 1). De voorjaarsgewichten bleken lager dan die van de herfst. Ook bij zeer milde winters werd dat verschil vastgesteld. Dit verschil is gebaseerd op vogels die voor en na de winter werden gevangen, exclusief de vaste klanten die bijna dagelijks op de vangplaats verschenen.

Veel roofvogels die de vangplaats bezoeken, hebben behalve een ring ook een naam gekregen. Wanneer ik meld dat bijvoorbeeld het Wintergastje weer is gearriveerd, weten de anderen direct over welke Buizerd ik het heb.

Het Wintergastje (Foto 2)

Het Wintergastje is een Buizerd die vanaf het begin de vangplaats bezoekt, nu al vijf jaar achter elkaar. We vermoeden dat deze donkere buizerdvrouw inderdaad een wintergast is. Als adulte Buizerd werd ze voor het eerst gevangen op de bal-chatri. In het begin bezocht ze de vangplaats gedurende de winter regelmatig. Dit jaar (2015) deed ze dat minder frequent. Ze kon zomaar een aantal weken wegblijven, om zich vervolgens weer te ontpoppen als vaste klant van de vangplaats. Meestal arriveert ze eind oktober en gedraagt ze zich direct vertrouwd op de vangplaats. Ze bleef dit jaar tot begin maart. We zien haar alleen in de winterperiode. Waar ze zich ophoudt gedurende het broedseizoen, weten we niet. Zulke Buizerds bieden natuurlijk een geweldige mogelijkheid om bijzondere gegevens te verzamelen. Haar gewicht over de laatste vijf jaar kwam gemiddeld uit op ruim een kilo, met 941 gram en 1163 gram als uitersten. Haar meerjarige rui-score is te zien in Bijlage 1.

Foto 2. Wintergastje, een donkere vogel, vlakbij de voerplaats (Foto: Jan Brinkgreve). *One of the Buzzards visiting the feeding station, an adult that was recorded for five years in a row.*

Sleeswijk-Holstein (Foto 3)

Sleeswijk-Holstein (SH) is een mannelijke Buizerd, die ik voor het eerst ving begin november in het jaar 2012. Zijn naam heeft hij te danken aan het feit dat een gestempelde veer van hem werd gevonden in Sleeswijk-Holstein, dicht tegen de Deense grens. Is het nu een Nederlandse Buizerd die op zomervakantie ging richting Scandinavië, of een vogel die hier komt als wintergast. Ik heb hem nu drie jaar

achter elkaar kunnen vangen. Hij verschijnt steeds eind september op de vangplaats. Blijkbaar vormt het voor roofvogels geen probleem de vangplaats keer op keer te vinden. Ze weten waarschijnlijk dat op deze plek wat te halen is en komen deze plaats elk jaar controleren. Dit seizoen (2014/2015) verscheen de vogel op 1 november op de vangplaats. Hij bleef de vangplaats tot half februari elke dag bezoeken. Op 17 februari was SH vertrokken. Richting Scandinavië? Een aantal ringers vindt het stempelen van veren tijdens de vangst weinig zinvol. Maar gezien de waardevolle informatie die het kan opleveren, zou dit volgens mij toch standaard moeten worden uitgevoerd. We hebben in onze werkgroep al 66 terugmeldingen door middel van gestempelde veren. Dat is 22% van de geringde vogels.

Foto 3. Deze Buizerd werd in november 2012 voor het eerst gevangen, en is sindsdien elke winter van de partij (Foto: Jan Brinkgreve). Zijn naam, Sleeswijk-Holstein, dankt hij aan de vondst van een van zijn gestempelde ruiveren aldaar. *A marked feather of this adult male Buzzard was found in northern Germany, and he has been frequenting the feeding station in the northern Netherlands each winter since November 2012.*

Dappere Dodo (Foto 4)

Tot slot nog een leuk, maar weinig wetenschappelijk gebeuren op de vangplaats. Ik ving op 4 december 2011 een juveniele havikman. Na het ringen en meten herkreeg de vogel de vrijheid. Zelf heb ik altijd iets gehad met Haviken. Vooral een adulte Havik die zich door aas laat verleiden, vind ik elke keer een bijzondere gebeurtenis. Het onverschrokken gedrag van deze vogels, eerst de prooi grijpen, dan pas zien hoe groot deze eigenlijk is en tot slot proberen deze buit op te eten. Geweldige jagers! De gevangen Havik was de volgende dag weer present en leek alles vergeten. Hij at elke

dag gemiddeld zo'n 40 gram. In het begin aasde hij op de grond bij het slagnet, maar daar had hij veel last van bezoekende Buizerds. De wildcamera kon vastleggen dat een voor ons bekende buizerdvrouw de Havik greep, met de beide klauwen vol in de borst. Hij overleefde deze aanval en kroop direct daarna mantelend op het aas. De Buizerd zat naast hem op de grond en begon met gespreide vleugels te dreigen. Dappere Dodo wist van geen wijken, maar werd vervolgens door een andere Buizerd gegrepen (ook door de wildcamera vastgelegd), waarna hij wegvloog en ik hem een aantal dagen niet heb gezien. Ik ging ervan uit dat hij deze twee aanvallen niet had overleefd. Maar drie dagen later was hij er weer.

Foto 4. Juveniel mannetjes Havik met uitpuilende krop nabijn de voerplaats (Foto: Jan Brinkgreve). *Juvenile male Goshawk with extended crop near feeding station. This individual was repeatedly harasssed by Buzzards.*

Ik heb toen besloten, omdat ik aardigheid kreeg aan deze vogel, het aas ergens anders te plaatsen. Grote kans, dat een Buizerd deze plek ook zou ontdekken, maar je probeert wat. Ik 'bevestigde' een duif op een redelijke grote appelboomtak. Deze werd onmiddellijk door hem aangenomen. Elke dag kwam hij een stukje vlees ophalen dat ik op dezelfde duif plaatste. Na een tijd was er niet veel meer over van de duif. Ik heb toen alleen een vleugel neergelegd met een stukje vlees. Ook dit vond de Havik prima. Ik ging nog een stapje verder met dit experiment. Vervolgens bevestigde ik op de tak een stukje vlees met een paar veertjes. Uiteindelijk bood ik de Havik alleen een stukje vlees aan zonder veren. Elke ochtend kwam hij aangevlogen, greep met één klauw het stukje vlees en bleef dan rustig een tijdje in de ochtendzon op de tak zitten. Daarna begon hij met z'n ontbijt dat ik steeds aan de tak fixeerde. Eind maart ben ik ermee gestopt. De Havik verscheen nog een aantal keren op de tak, waarna ik hem niet meer

heb gezien. Een duidelijk voorbeeld van het conditioneren van een wilde vogel. Zoals ik al schreef, misschien weinig wetenschappelijk en zinvol, maar voor een keer wel erg leuk, zeker omdat het een vogel was met een verhaal en waar ik veel beeldmateriaal aan te danken heb.

Dank

Ik hoop dat een aantal oude bekenden zich weer zullen melden op de vangplaats in het seizoen 2015/16, zodat we ondanks alle gevaren, strenge winters en ziektes kunnen vaststellen dat het nog steeds goed met ze gaat. Hierbij dank ik tevens René Riem Vis, Valentijn van Bergen, Jan Stelma en Wiebe Nijlunsing voor de prettige samenwerking binnen onze werkgroep en René Riem Vis voor aanvullingen op dit artikel.

Summary

Brinkgreve J. 2015. Catching and photographing Buzzards *Buteo buteo* on a Constant Feeding Station: some results. *De Takkeling* 23: 228-237.

In a study plot in the province of Friesland the breeding biology of Buzzards has been registered since 1998. Nests are located and its content recorded, and moulted feathers of the breeding birds systematically collected (for individual recognition). From 2009 onwards, of the annually 50-60 breeding pairs most birds have been photographed to improve individual recognition. Moreover, in late 2010 a program was initiated to capture with a bal-chatri as many Buzzards as possible, preferably local breeding birds, to retrap ringed birds and to take photographs. In winter 2010/11 a follow-up program was started to trap Buzzards at a Constant Feeding Site where carrion was being provided. Numbers captured showed wide variations per winter, i.e. respectively 4, 9, 16, 7 and 7 Buzzards (2010/11-2014/15) and 1, 1, 0, 0 and 2 Goshawks. Interference competition was noted between both species, normally with Goshawks on the receiving end of the interactions. Some Buzzards were repeatedly captured and photographed (using wildlife cameras), allowing reconstruction of condition and moult strategies over the years. Also, some Buzzards were only seen (and captured) in winter, among which a bird that had been captured in November 2012 and of which a moulted feather (on which the ring number had been stamped in Friesland) was freshly found in Schleswig-Holstein (northern Germany) in the breeding season. This bird was recaptured several times in Friesland in later years (apparently faithful to its wintering site). The oldest Buzzard captured so far was in its 17th calendar-year. The results of this Constant Feeding Site, in combination with the other programs running to follow individual birds, is important in elucidating life histories.

Adres: Gorredijksterweg 81, 8411 KC Jubbega, janbrinkgreve@gmail.com

Bijlage 1. Ruiscores van een overwinterende Buizerd in vijf opeenvolgende najaren (0 = oude pen, 5 = nieuwe pen). Hand- en staartpenen zijn van binnen naar buiten geteld, de armpennen van buiten naar binnen. *Moult scores of a wintering Buzzard in five consecutive years (0 = old feather; 5 = new feather). Primaries and rectrices counted from inner to outer; secondaries from outer to inner.*

Handpennen rechts <i>Right primaries</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
28 december 2010	5	0	5	0	5	5	5	5	5	5
6 december 2011	5	5	0	5	0	0	0	5	0	0
19 oktober 2012	0	5	5	0	5	5	5	0	5	5
20 oktober 2013	5	0	5	5	0	0	0	5	0	0
4 november 2014	5	5	0	0	5	5	5	0	5	0

Handpennen links <i>Left primaries</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
28 december 2010	5	0	5	0	5	5	5	5	5	5
6 december 2011	0	5	0	5	0	0	0	5	0	5
19 oktober 2012	5	5	5	0	5	5	5	0	5	0
20 oktober 2013	5	0	5	5	0	0	0	5	0	5
4 november 2014	5	5	0	0	5	5	5	0	5	0

Arm rechts <i>Right arm</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
28 december 2010	0	5	0	5	0	5	5	0	5	0	0	5	5	
6 december 2011	5	0	5	0	5	0	0	5	0	5	5	0	0	
19 oktober 2012	0	5	0	5	0	5	5	0	5	0	5	5	5	
20 oktober 2013	5	0	5	0	5	0	0	5	0	5	0	0	5	5
4 november 2014	5	5	5	0	5	0	5	5	5	5	0	5	5	5

Arm links <i>Left arm</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
28 december 2010	0	5	0	5	0	5	5	5	5	0	5	5	5	
6 december 2011	5	0	5	0	5	0	0	0	0	5	0	0		
19 oktober 2012	0	5	0	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	
20 oktober 2013	5	0	5	0	0	5	0	0	0	0	5	0	5	5
4 november 2014	5	5	0	5	5	0	5	5	5	5	0	5	5	5

Staart rechts <i>Tail right</i>	1	2	3	4	5	6
28 december 2010						
6 december 2011	5	5	5	5	0	5
19 oktober 2012	5	5	5	5	5	5
20 oktober 2013	5	0	5	5	5	5
4 november 2014	5	5	5	0	5	0

Staart links <i>Tail left</i>	1	2	3	4	5	6
28 december 2010						
6 december 2011	5	5	0	5	5	5
19 oktober 2012	5	5	5	5	5	5
20 oktober 2013	5	5	5	5	5	0
4 november 2014	5	0	5	0	5	5